

Wielki prenumeratę:
PRAKTYCZNA miejscowa z od-
płatami numerów w administracji
2 zł. 10 gr.
PRAKTYCZNA 1931 r. prenu-
merata szmielecowa z przesyłką
pocztową wynosi 2 zł. 50 gr. mies.
37 zł. kwart. przy zapłacie z góry
prenumerata zagraniczna 4 zł. 50 gr.
Kartki nadesłane bez oznaczenia
wzajemnego uważane są za bezpłat-
ne. Reklamów zarówno użytych jak
nieużytych redakcja nie zwraca

Ceny ogłoszeń:
Przed tekstem t. i. I-a strona 40 gr.
za w m/m 1 lam. strona 5 lam. w
ekcie 40 gr.; nekrologi 25 gr.; zwy-
teżalne 15 gr.; strona 10 lamów. dro-
bne 12 gr. za wyraz; dla poszukują-
cych pracy 10 gr.; najmniejsze ogło-
szenie 1.20 zł.; dla bezrobotn. 1 zł.
Ogłoszenia dwukolorowe o 50 proc.
drożej; ogłoszenia zagraniczne i
trójkolorowe o 100 proc. drożej.
Za termin druku administracja nie
odpowiada. — P. K. O. Nr. 68069.

Bojka w kaplicy hodurowców

Kilkanaście osób rannych.

Łódź, 9 kwietnia. W Krzeszowej Limanowej znajduje się jedna z nie-
wielkich kościołów narodowego.
Wczoraj w nocy, około godziny 23.00, w kościele narodowym, w którym odbywa się
czesto do starc.
Wczoraj doprowadzili do krwa-
woty. Mieszkańcy wsi Długie Łąki

podrażnieni zachowaniem się hodurow-
ców dokonali najścia na Krzeszową i po-
częli wyrzucać z kaplicy kościoła narodo-
wego modlących się. Wywiązała się
wzajemna bojka.
Kilkanaście osób odniosło ciężkie rany.
Zaalarmowana policja przybyła samo-
chodem z Limanowej i tłum rozproszyła.
Kaplicę opieczetowano.

Katastrofa okrętowa u wybrzeży Hiszpanji.

Tródmotorski francuski statek handlowy „Floryda”, na który w pobliżu hiszpańskiego
wybrzeża najechał angielski pancernik „Hilary”. Podczas katastrofy 36 marynarzy
„Florydy” straciło życie.

Kłóży węglowe w Rogowie.

Pierwszy blok węgla odesłano do Warszawy.

Warszawa, 9. 4. — Wczoraj przy-
jeżdżono z Rogowa pierwszy blok wę-
glowy. O istnieniu złóż węgla
w tych okolicach geolodzy wie-
dzą od dość dawna, ale systematy-
czne wierceń rozpoczęto zaledwie
przed dwoma laty.
Próbę prób przeprowadzono na za-
kładzie pamiętnym z wypadu bojówki
P. S. Natrafiono tu na węgiel na głę-
bokości 80 metrów.
Dalsze wierceń odbyły się w nadleś-
nictwie Regny pod Rogowem na polach
wsi Leszczycy oraz we wsi Turbowice.
Przywieziony blok ma być zbadany w
Państwowym Instytucie Geologicznym.
Badania te pokażą czy złoża pod Rogo-
wem są pokładami węgla w ścisłym zna-
czeniu, czy też były
naniesione przez lodowce.

Ks. ARCYBISKUP NOWOWIEJSKI

w drodze do Ziemi Świętej.

Warszawa, 9 kwietnia. We wtorek
o 7 b. m. wyjechał do Ziemi Św. t. j.
arcybiskup Nowowiejski z Płocka
z ks. biskup sufragani Wetnaski.

Pies morski w sieci rybaka.

Sensacja polskiego wybrzeża.

Gdynia, 9 kwietnia. Rybak gdziński
złowił podczas połowu złapł psa mor-
skiego. Okaz przesłany będzie
do ogrodu Zoologicznego
w Poznaniu.

CUDOWNE OCALENIE.

Przed kilku dniami zamieściliśmy wiadomość o
upadku lotniczki amerykańskiej Ellinor Smith
wysokości 8000 metrów. Utraciwszy przytom-
ność odzyskała ją nad ziemią i zdołała wyłado-
wać tak szczęśliwie, że wyszła cało z opresji.
Na zdjęciu widzimy aparat na miejscu upadku.

NIEDZIELNY NUMER
KURJERA ŁÓDZKIEGO
JAK ZWYKLE
OBSZERNY
CIEKAWY
AKTUALNY
BOGATO
ILUSTROWANY
ZAWIERAJĄCY DZIAŁY:
PUBLICYSTYCZNY
POLITYCZNY
INFORMACYJNY
LITERACKI
HANDLOWY
I SPORTOWY
kosztować będzie tylko
25 groszy
ze wszystkimi dodatkami

Cyrk STANIEWSKICH
Anny róg Al. Kościuszki
Ostatnie 4 dni pobytu
Dziś o godz. 8.30 wiecz. wielki niebawmy pro-
gram!

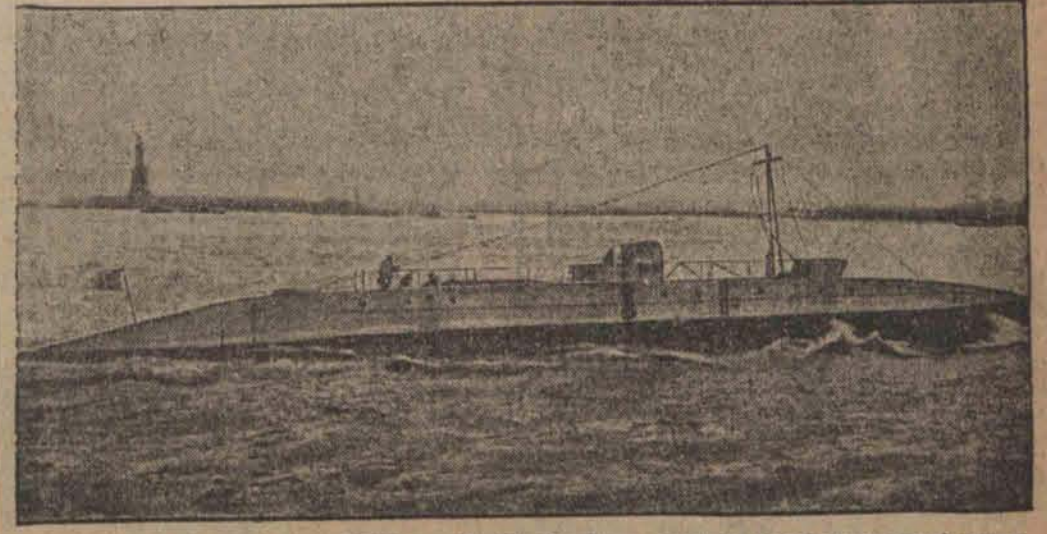
Aresztowanie groźnego bandyty.

Echa ucieczki z więzienia wileńskiego.

Wilno, 9. 4. (Od wł. koresp.) —
W drugi dzień świąt uciekło z więzienia
wojskowego na Antokolu
trzech aresztantów,
którzy wydostali się z cel podczas zmia-
ny warty, wylamawszy uprzednio kra-
ty. Wczoraj jeden ze zbiegów Alek-
sander Łukjanow, który ma już za sobą
pięć ucieczek
z więzienia został przytrzymany. Poli-
cji doniesiono, że ukrywa się on w jed-

nym z domów przy ulicy Lwowskiej.
Policja otoczyła dom i zachowując
wysoką ostrożność zaczęła skradać się
do mieszkania Łukjanowa. Uciekinier
oddal się jednak w ręce policji
bez oporu.
Po nieudanej próbie ucieczki na Litwę
powrócił do Wilna gdzie planował no-
wy napad rabunkowy, do którego przy-
gotował już potrzebne narzędzia.

Ostatnie próby „Nautilusa”.

Łódź podwodna sir Huberta Wilksa „Nautilus” odbywa ostatnie ćwiczenia w porcie nowo-
jorskim przed wyruszeniem na błąd.

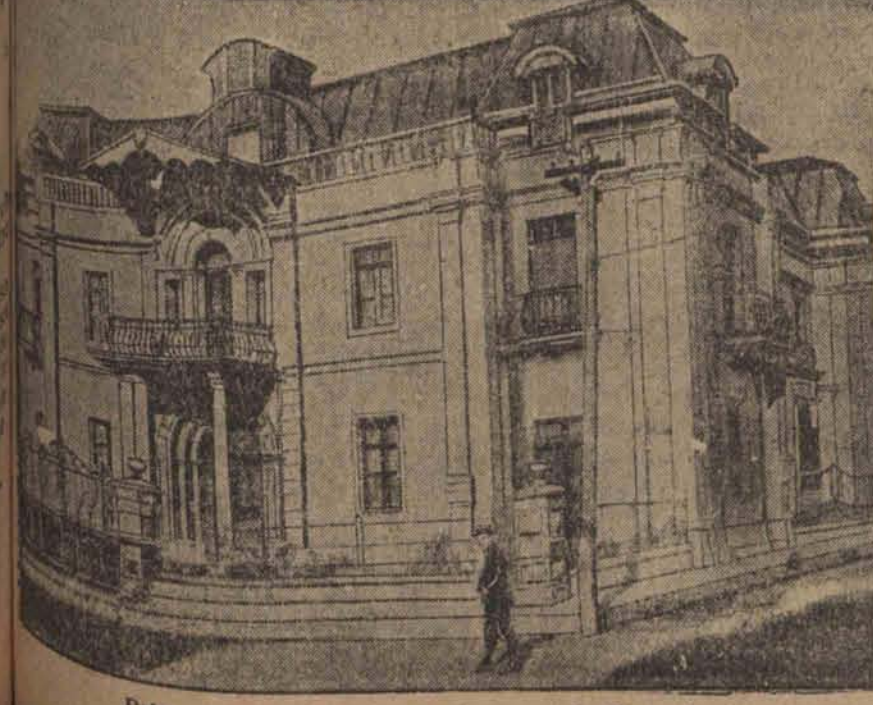
Wiceprezydent Wielński

PRZECIWKO ŁAWNIKOWI PURTAŁOWI.

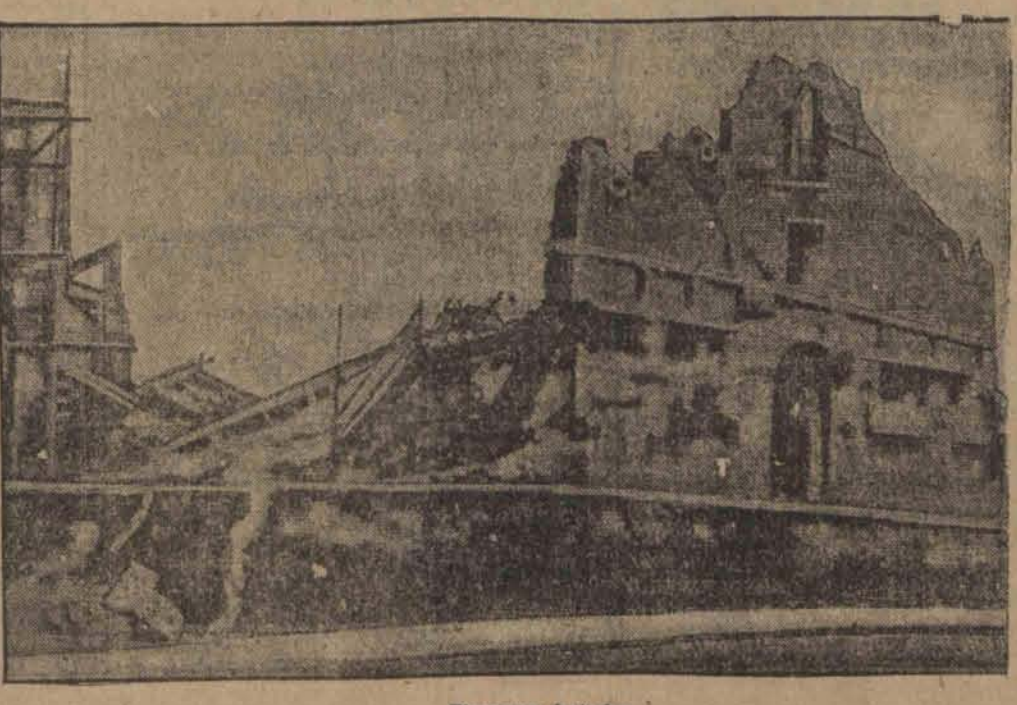
Łódź, 9 kwietnia. Zarzuty wiceprezy-
denta Wielńskiego, wytoczone prze-
ciwko rozmaitym członkom Magistratu
dotyczyły się częściowego sformuło-
wania. Wiceprezydent Wielński wyja-
śnia w tej sprawie:
— Dowiedziałem się, że w czasie lu-
stracji przeprowadzonej w magistracie
przez naczelnika Kozłowskiego zostały
awanse kilku osób zakwestjonowane.
Jednocześnie dowiedziałem się, że zo-
stało skierowane doniesienie przeciwko
magistratowi o wystawieniu w okresie,
gdy byłem nieobecny, świadectw eme-
rytalnych. Ze względu na to, że wyko-
nanie przepisów emerytalnych uchwa-
lonych przez radę miejską w listopadzie
ub. roku zostało przez urząd wojewódzki
wstrzymane, chciałem się przekonać,
czy świadectwa takie były wystawiane
a jednocześnie zbadać sprawę awansów.
Zażądałem od kierownika wydziału
personalnego p. Grafińskiego przedło-
żenia mi aktów personalnych ławnika Pur-
tała, p. Finenka i jeszcze dwóch urzę-
dników magistratu, którzy
zaawansowali w czasie mojej choroby.
Awanse ławnika Purtała i p. Finenka
zostały przez urząd wojewódzki za-
kwestjonowane, a że awanse miały miej-
sce w czasie mojej nieobecności, chcia-
łem zapoznać się z aktami. Muszę za-
znaczyć, że ławnik Purtał jest urzędnikiem
magistratu, w czwartym stopniu

szluchowym, urlopowanym na czas pia-
stowania mandatu ławnika. Awans
wiceprezydenta Wielńskiego przed jego
powrotem na stanowisko urzędnika ma-
gistratu o jeden stopień, w ten sposób
więc po wygaśnięciu mandatu ławnika,
p. Purtał wróciłby do magistratu w cha-
rakterze urzędnika trzeciego stopnia.
Co się tyczy p. Finenka, to jest on u-
rzędnikiem czwartego stopnia, a został
przydzielony do pełnienia funkcji, z któ-
rą związany jest trzeci stopień służbowy.
Nie twierdzą jednakże, ale przypusz-
czam, że atak jaki na mnie przypuszczono,
został spowodowany zainteresowa-
niem się przeze mnie sprawą świadectw
emerytalnych i
wspomnianych awansów.
—X—
Uwzględnienie słusznych
postulatów
w umowie Związku Kas
z lekarzami.
Warszawa, 9 kwietnia. Ogólnopai-
stwowo Związek Kas opracował wy-
tyczne do umów z lekarzami, zawiera-
jące wspólne dla całego państwa
zasady.
Przy ustalaniu tekstów Ogólnopai-
stwowo Związek Kas starał się uwzględ-
nić słuszne postulaty lekarzy, w pierw-
szym rzędzie postulaty izb lekarskich.

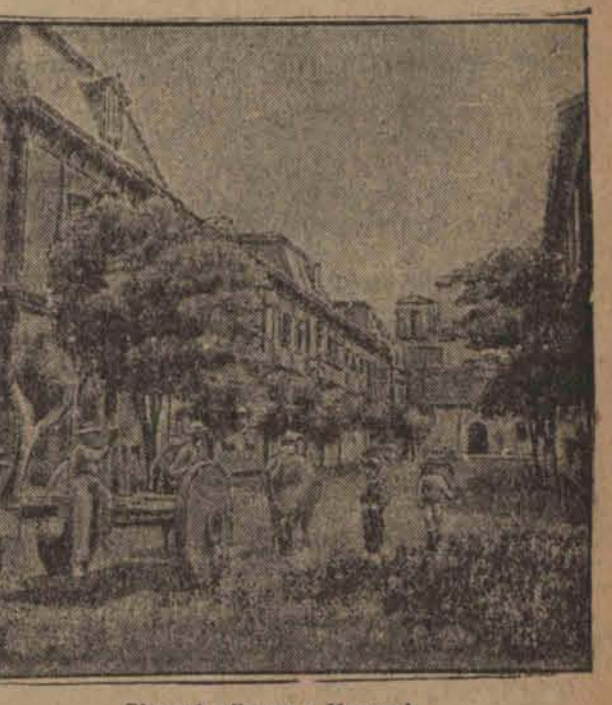
Echa trzęsienia ziemi w Nicaragui.

Pałac prezydenta w zniszczonej doszczętnie Managui.

Zburzona katedra.

Obrazek uliczny z Managui.

Jak dożyć sędziwego wieku?

MÓJ TRYB ŻYCIA

Prezydent Massaryk o sposobach zachowania zdrowia.

Praga, w kwietniu.

Przeczytałem „Priradni lekar” dr. Storch i podaję następujące ciekawe rady z rozmowy z sędziwym prezydentem Massarykiem na temat trybu życia i sposobów zachowania zdrowia.

— Powróćcie do wojny, — opowiada prezydent, — zauważyłem, że nie rodzący, znajomi i przyjaciele, którzy się na myśl, że ze starym są w równym stopniu.

Wiek nie przeszkadza mi w pracy. Przejadając się, zmuszam się do wysiłku, równającego się dźwiganiu wielkiego ciężaru.

W dobie obecnej lecnicstwo ostrzega przed tyciem. Ludzie otyli żyją krótko, ponieważ obciążają organy swe nadmierną pracą.

Ponadto widok grubasów nie jest estetyczny, a zasada humanizmu jest piękna dla ludzkości. Co do picia, zaznaczam, że nigdy w życiu

nie piłem wódki. Wina używałem już od wczesnego dzieciństwa, ponieważ wzrosłem w rodzinie winnic. Z piwem zaznajomiłem się do piero w młodości.

W pięćdziesiątym roku życia przyszedłem do przekonania, że alkohol jest szkodliwy i zaprzestałem go używać. W okresie ostatniej mojej choroby lekarze zmusili mnie do kieliszka wina na codzień. Wino nie smakowało mi i w końcu stwierdziłem po doświadczeniu, że czuję się lepiej bez wina.

Zostawszy prezydentem, starałem się nakłonić swych gości, by nie używali trunków przy jedzeniu. Nie powiedział mi się to. Niech i tak będzie — pomyślałem sobie — i niech każdy robi, co uważa za dobre. W końcu abstynencja nie stanowi dla mnie zasady, ale pomimo to staram się od czasu do czasu przekonać moich współobywateli, że nieumiarkowanie w jedzeniu i picu jest — mówiąc pokrótce — tylko głupota.

Poza ten tryb życia mego jest bardzo prosty. Z rana, po wstaniu z łóżka, biorę zimną kąpiel, a potem odrobiam ćwiczenia gimnastyczne według własnego systemu. Codziennie także odbywam dwugodzinny spacer, albo wyjeżdżam konno. Na koniu wytrzymać mogę pełne dwie godziny, jednak przed kilku laty mogłem jeszcze odbywać pięciogodzinne przejażdżki.

Uważam ponadto czystość za rzecz niezbędną — czystość ciała, ust i zębów. Należy także dbać o czystość powietrza dla oddychania. Nie palęm nigdy, tylko jako chłopiec udawałem dorosłego. Było to w roku 1866. Chcąc dobieść Prusakom, że jestem Czechem, kreśliłem w ich oczach papierosy z bibuły w barwie białoczerwonołobkowej i wypalałem je w ich obecności. Palenie, picie i nadmierne jedzenie nie jest koniecznością, a tylko nawykiem.

O ile pragniemy wychować zdrowe dzieci, nie wystarczy głosić, co jest zdrowe, a co szkodliwe, lecz przyswoić im na leży praktycznie zdrowe nawyki. Czytałem gdzieś, że śmierć jest rzeczą złą, a zdrowie, trudno: żyć wlecznie

nie można, ale należałoby uważać za rzecz złą i szkodliwą przechodząc nie- zliczone choroby i

starzeć się przedwcześnie. Sądzę, że o ile człowiek zdoła opanować swoje zdrowie i nawyki, enia w równym stopniu, jak opanowaliśmy już siły przyrody, liczne choroby dzisiejsze budzić będą podobną grozę w nas, jak wspomnienia średniowiecznych epidemii dzumy.

Zresztą nowoczesna medycyna stara się o to, by przypisywano jej nie tylko umiejętności lecznicze, ale i profilaktyczne, czyli zapobiegawcze.

Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia. Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia.

Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia. Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia.

Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia. Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia.

Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia. Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia.

Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia. Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia.

Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia. Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia.

Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia. Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia.

Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia. Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia.

Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia. Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia.

Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia. Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia.

Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia. Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia.

Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia. Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia.

Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia. Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia.

Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia. Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia.

Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia. Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia.

Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia. Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia.

Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia. Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia.

Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia. Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia.

Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia. Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia.

Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia. Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia.

Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia. Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia.

Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia. Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia.

Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia. Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia.

Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia. Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia.

Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia. Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia.

Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia. Wiele osób uważa, że zdrowie jest tylko kwestią wieku. W rzeczywistości jest to kwestia stylu życia.

BŁĘKITNY DIAMENT ŚPIEWACZKI.
Szczęście i lzy.

Przed paru dniami zmarła w Londynie znana amerykańska śpiewaczka Maud Johlada.

W związku z jej śmiercią opowiadają sobie niesamowitą i nieprawdopodobną historię.

Przed laty, gdy Maud Johlada była jeszcze nikomu nieznaną, skromną śpiewaczką, Maud Felton, przebywała w Oksfordzie i tu na jednej z wystaw jubileuszy ujrziała

przepiękny diament, przy którym figurowała śmiesznie niska cena.

Zaintrygowana weszła do sklepu i spytała jublera, czemu się tłumaczy ta niska cena.

Jubiler odpowiedział, że z klejnotem

tym związany jest szczególnie przesył. Oto, właścicielowi przynosi on radość i lzy.

Z początku nowy nabywca brylantu przechodził przez okres wielkiego powodzenia życiowego, które nagle zamienia się w nieszczęście.

Naskutek tego wszyscy obawiają się tego kupna i brylantu, nawet po tak niskiej cenie nie znajduje nabywcę.

Śpiewaczka kupiła sobie z przesyłków i natychmiast nabyła diament.

Powodzenie nie dało długo na siebie czekać.

W ciągu zadziwiająco krótkiego czasu, skromna śpiewaczka zdobyła sobie

niebywałą sławę. Śpiewała we wszystkich wielkich operach świata.

Ale przyszła kolej i na lzy. Maud Johlada wyszła z małżeństwem i wkrótce potem straciła męża w nieszczęśliwym wypadku.

Z drugim żłobem mężem się rozwiodła, ale gdy wreszcie wyszła po raz trzeci za mąż, zdawało się, że szczęście powróciło nazawsze. Miała męża, którego kochała, który ją kochał i rozumiał, miała spokojny dom i sławę na całym świecie.

Ale jakiś dziwny duch niepokoju pod szeptywał jej, by udała się w podróż naokoło świata.

Przesadnie twierdziła, że było to działanie błękitnego diamentu.

Johlada pojechała. Podczas podróży samochodem przez Indie, auto, znajdując się w państwie ma haradży Inkapuru (o którym mówiono, że było niegdyś w posiadaniu tego diamentu), wykołowało się i śpiewaczka cudem uszła z życiem.

Wróciła do Londynu, ale tu w parę tygodni po powrocie, nagle zmarła.

W spuściznie jej znalazł się kosztowność wartości dwu milionów dolarów, ale błękitny diament nie było.

Chaplin poznał trzech królów. Spotkanie w domu gry.

Parę dni temu po pięknych salach kasy na niejskiego przechadzał się Charlie Chaplin, przyglądając się grającym w baka.

Uwagę jego zwróciła piękna sylwetka wysokiego pana o ogorzałej twarzy.

— To król szwedzki, Gustaw — objaśnił ktoś z boku.

I król Gustaw również zwrócił uwagę na Chaplina.

I uśmiechnął się do niego.

W parę chwil potem oznajmiono Chaplinowi, że król pragnie go poznać i rad byłby ujrzeć go u siebie po południu.

Popołudniowa wizyta wielkiego króla u najdemokratyczniejszego z królów (tak nazywają Gustawa szwedzkiego), trwała kilka godzin.

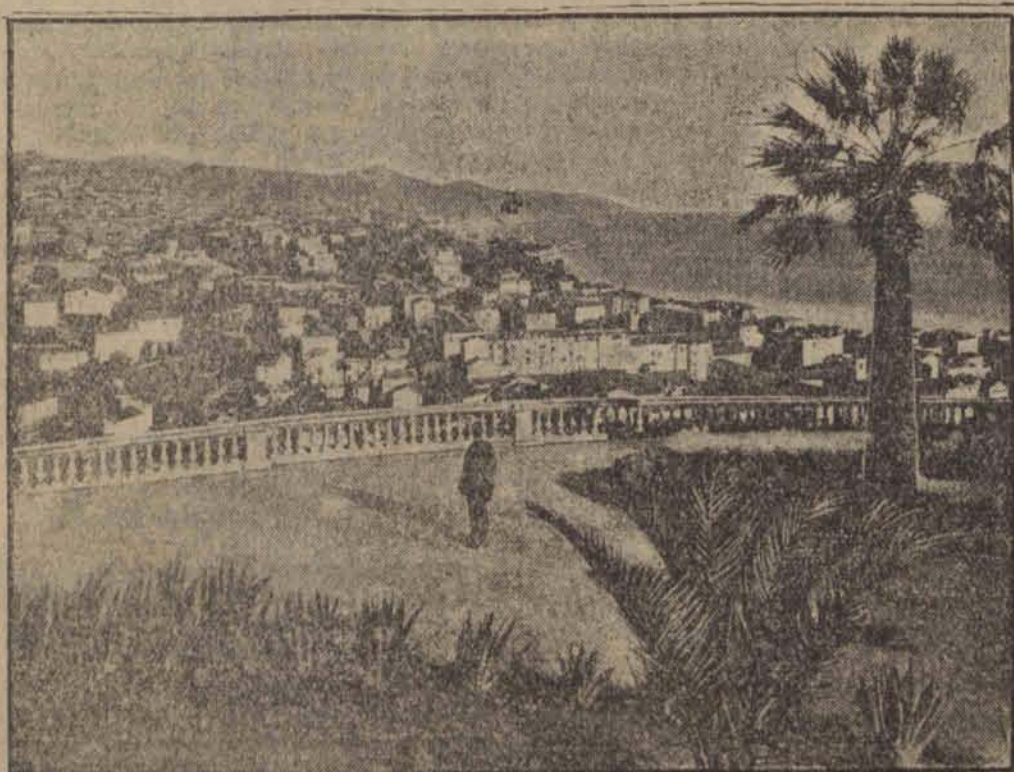
Widocznie panowie ci mieli sobie wiele do powiedzenia, gdyż bawili się doskonale śmiejąc bardzo głośno.

Charlie Chaplin w ciągu jednego miesiąca poznał aż

trzech królów.

Parę dni przed pobylem w Niemczech przedstawił królom hiszpańskiemu Alfonsowi XIII.

Nowy konkurent Monte Carlo.

Widok San Remo na włoskiej Riwierze, które ma być wyłączone z obszaru włoskiego jako wolne miasto i stać się siedzibą największego kasyna gry na świecie.

Czyżby nowa ofiara Atlantyku?

Lotnik Hawks zaginął.

Przed tygodniem depesze z Nowego Jorku doniosły, że lotnik o światowej sławie, dzierzący rekord szybkości prze lotu nad Stanami Zjednoczonymi od oceanu Atlantyckiego do Pacyfiku, Frank Hawks, dn. 31 marca r. b. po południu rozpoczął

lot przez Atlantyk. Hawks wystartował sam jeden na swym rekordowym samolocie z Nowego Jorku, pragnąc „przeskoczyć” Atlantyk i wylądować na lotnisku Croydon pod Londynem.

Chociaż od chwili startu upłynęło już 3 dni, dotychczas jednak o losach dzielnego lotnika nie ma żadnych wiadomości. Nie sygnalizowano więc przelotu Hawks'a do Londynu, ani nie podano informacji z Ameryki, która niewątpliwie żywo interesuje się losami swego

asa powietrznego.

Brak jakiegokolwiek wiadomości o Hawks'ie kryje prawdopodobnie bolesną

tajemnicę odczłani Oceanu. Może na wzburzonych falach Atlantyku utknął je się jeszcze rzucony w bezmiar wód hydroplan, a samotny lotnik oczekuje ra tunku od przejeżdżających okrętów? A może już nazwisko Hawks'a zamyka długą, tragiczną listę tych, którzy legli w walce z Oceanem, listę, otworzoną przez Nungessera i Colli, a zapisaną nazwiskami lotników wszystkich prawie narodów świata? Może rozdział roku 1931 historii tragedii lotów transoceanicznych otwiera już Hawks, jak w 1929 r. rozpoczął go mjr. Ludwik Idzikowski?

Dotychczas tajemnicę tę zna tylko potężny, a złowrogi

władca pustyni wodnej

Atlantyku — my zaś rozwiązanie jej przewidywać możemy. Wiadomo zaś, że lot z Ameryki do Europy trwa najwyżej 40 godzin, a Hawks wystartował przed tygodniem.

Skądże Saint-Clair mógł wiedzieć, że ta kobieta była dla niego równie niebezpieczna jak Mezark.

Punktualnie o godzinie szóstej Sowiołki i Japonczyk zbudzili się. W trzy kwadranse później do salonu, gdzie zebrał się czterech dawni ludzie, weszli Jan Dubreuil i Fred Oxus, który wołał już od progu:

— Panowie, przynoszę wam dziwną nowinę, tak dziwną, że zażądałem jej potwierdzenia z dwóch źródeł. Wszystkie wieści demoteli zgadzają się. Gorgona znikła.

Urwał, lecz na rozkaz Saint-Clair'a wyjaśnił:

Kwadran na pierwszą zakomunikowa no nam anormalny i niebywały wypadek: latarnia sygnałowa i wszystkie inne nocne światła na Gorgonie nagle zgasły. Potem nic aż do trzeciej. Od tego czasu aż do godziny szóstej komunikaty następowały jeden po drugim. Gorgona znikła. Aeroplany nasze przeszukały dokładnie powierzchnię morza Północnego. Gorgony nie ma. Otóż pływająca wyspa może zatonać tylko w ra zie zepsucia się i eksplozji głównych motorów. Eksplozja zaś nie mogłaby się odbyć bez poprzedzających ją detonacji i silnego huków. Ale Gorgona, nie zmieniając miejsca zniknęła bez najmniejszego hałasu, zniknęła tak, jak zapada się kamień, rzucony w morze.

Saint-Clair i Gno Mitang przyjęli niesłychaną wiadomość zupełnie spokojnie. Dubreuil i Oxus również opanowali wzburzenie, tylko Vitto i Soca nie starali się nawet ukryć przerażenia.

— Co pisze o tem „Gazeta Światowa?” — zapytał Saint-Clair.

— Daje jedną tylko, niesłychanie suchą i krótką informację, której treść jest następująca:

„Dnia 2 lipca około godziny 1-szej nad ranem, Gorgona zmieniła miejsce pobytu, aby rozpocząć eksperyment zarządzony i prowadzony osobiście przez profesora Mezark’a.”

Oxus dodał:

— Informacja ta nie tłumaczy, gdyż, powtarzam, nasze aeroplany poszukujące wyspy w liczbie dwunastu przez kilka godzin, nie odnalazły Gorgony na przestrzeni na której powinny się znajdować. Wielkość, budowa i ciężar Gorgony nie pozwoliłyby jej na rozwinięcie takiej szybkości aby w ciągu paru godzin mogła przenieść się z krańca w krańce swoich mórz.

Podczas tej rozmowy Gno Mitang i Dubreuil zachowali milczenie. Wyraźnie zaniepokojony Saint-Clair zwrócił się do przyjaciela z pytaniem:

— Gno, jakie jest twoje zdanie w tej sprawie?

— Nie wiem co o tem myśleć — odpowiedział dyplomata.

— A pan co powie, panie Dubreuil?

— Ja również nie znajduję żadnego wytłumaczenia tego niesłychanego faktu.

— A pan, panie Oxus?

— Ja? Żadna logiczna hipoteza nie przychodzi mi na myśl.

— Panowie, przed zapadnięciem w stan sztucznej katepsji i po przebudzeniu się — rzekł Saint-Clair — dużo myślałem i za-

stanawiałem się nad psychologią Hugona Mezark’a... Drogi panie Oxus, jedyna rozsądna i logiczna hipoteza, którą na podstawie znajomości Mezark’a mogę postawić, jest następująca:

Gorgona znikła, aby się ukryć, gdyż działała w ciemności, leży w charakterze Mezark’a. Mówicie, że matematycznie niemożliwym jest dla Gorgony oddalić się tak bardzo, aby jej nasze aeroplany nie mogły osiągnąć. Wierzę w to. Jeszcze bardziej nieprawdopodobnym jest, aby wzniósł się tak wysoko w niebo, aby stać się niewidoczną. Mogła więc ukryć się tylko w jednym sposobie: pogrążyć się w wodzie, — nie zatonać, ale pogrążyć się, jak statek wodny. Czy ośmielicie się twierdzić, że matematycznie i technicznie jest niemożliwym zamienić Stelę po kilku dniach pracy w statek podwodny?

— Ach, panie, byłoby to trudne lecz nie niemożliwe! — zawołał, błędnie zwracając się do przyjaciela.

— A więc bądźcie pewni, że to właśnie zrobił Mezark, aby ukryć Gorgonę i działać potajemnie. Logicznie biorąc, tylko to mógł zrobić. Gorgona nie może być w powietrzu, niema jej na wodzie, a więc musi być pod wodą. Gorgona z całą pewnością nie stoi w miejscu pod wodą, gdyż Mezark jest człowiekiem aktywnym. Ona porusza się — i porusza się w naszym kierunku i we wróg nam zamiarach. — Panie Dubreuil, jaką szybkość może rozwiniąć głębo boko pływająca Gorgona?

— Maksimum dwadzieścia mil — rzekł po krótkich obliczeniach inżynier.

— A więc, przed zapadnięciem w stan sztucznej katepsji i po przebudzeniu się — rzekł Saint-Clair — dużo myślałem i za-

stanawiałem się nad psychologią Hugona Mezark’a... Drogi panie Oxus, jedyna rozsądna i logiczna hipoteza, którą na podstawie znajomości Mezark’a mogę postawić, jest następująca:

Gorgona znikła, aby się ukryć, gdyż działała w ciemności, leży w charakterze Mezark’a. Mówicie, że matematycznie niemożliwym jest dla Gorgony oddalić się tak bardzo, aby jej nasze aeroplany nie mogły osiągnąć. Wierzę w to. Jeszcze bardziej nieprawdopodobnym jest, aby wzniósł się tak wysoko w niebo, aby stać się niewidoczną. Mogła więc ukryć się tylko w jednym sposobie: pogrążyć się w wodzie, — nie zatonać, ale pogrążyć się, jak statek wodny. Czy ośmielicie się twierdzić, że matematycznie i technicznie jest niemożliwym zamienić Stelę po kilku dniach pracy w statek podwodny?

— Ach, panie, byłoby to trudne lecz nie niemożliwe! — zawołał, błędnie zwracając się do przyjaciela.

— A więc bądźcie pewni, że to właśnie zrobił Mezark, aby ukryć Gorgonę i działać potajemnie. Logicznie biorąc, tylko to mógł zrobić. Gorgona nie może być w powietrzu, niema jej na wodzie, a więc musi być pod wodą. Gorgona z całą pewnością nie stoi w miejscu pod wodą, gdyż Mezark jest człowiekiem aktywnym. Ona porusza się — i porusza się w naszym kierunku i we wróg nam zamiarach. — Panie Dubreuil, jaką szybkość może rozwiniąć głębo boko pływająca Gorgona?

— Maksimum dwadzieścia mil — rzekł po krótkich obliczeniach inżynier.

— A więc, przed zapadnięciem w stan sztucznej katepsji i po przebudzeniu się — rzekł Saint-Clair — dużo myślałem i za-

stanawiałem się nad psychologią Hugona Mezark’a... Drogi panie Oxus, jedyna rozsądna i logiczna hipoteza, którą na podstawie znajomości Mezark’a mogę postawić, jest następująca:

Gorgona znikła, aby się ukryć, gdyż działała w ciemności, leży w charakterze Mezark’a. Mówicie, że matematycznie niemożliwym jest dla Gorgony oddalić się tak bardzo, aby jej nasze aeroplany nie mogły osiągnąć. Wierzę w to. Jeszcze bardziej nieprawdopodobnym jest, aby wzniósł się tak wysoko w niebo, aby stać się niewidoczną. Mogła więc ukryć się tylko w jednym sposobie: pogrążyć się w wodzie, — nie zatonać, ale pogrążyć się, jak statek wodny. Czy ośmielicie się twierdzić, że matematycznie i technicznie jest niemożliwym zamienić Stelę po kilku dniach pracy w statek podwodny?

— Ach, panie, byłoby to trudne lecz nie niemożliwe! — zawołał, błędnie zwracając się do przyjaciela.

— A więc bądźcie pewni, że to właśnie zrobił Mezark, aby ukryć Gorgonę i działać potajemnie. Logicznie biorąc, tylko to mógł zrobić. Gorgona nie może być w powietrzu, niema jej na wodzie, a więc musi być pod wodą. Gorgona z całą pewnością nie stoi w miejscu pod wodą, gdyż Mezark jest człowiekiem aktywnym. Ona porusza się — i porusza się w naszym kierunku i we wróg nam zamiarach. — Panie Dubreuil, jaką szybkość może rozwiniąć głębo boko pływająca Gorgona?

— Maksimum dwadzieścia mil — rzekł po krótkich obliczeniach inżynier.

JEAN DE LA HIRE
POTĘPIENIEC
POWIEŚĆ.

PRZEKŁAD AUTORYZOWANY ZOFII PIASECKIEJ-KALICZKIEJ.

— Ach, cicho bądź... Cicho bądź narzeczcie, Meryzo...

Alicja jedną ręką zamknęła usta swej jasnowidzącej i odważnej powiernicy, a drugą ujęła ją za ramię i pchnęła do pokoju tak brutalnie, że Meryza upadła na podłogę, leżąc koło kanapy. Dyktatorka wróciła na balkon. Nie widziała, że jasno-niebieskie oczy dziewczyny pociemniały z bólu i gniewu.

— X.

W 60 godzin dookoła ziemi.

Leo Saint-Clair nie przeczuwał zupełnie grozących mu niebezpieczeństw: ze strony zbliżającej się Gorgony zamienionej w statek podwodny, i zakochanej dyktatorki Alicji Torzal. oŚwiołki zaledwie wiedział o jej istnieniu. Widział jej obraz filmowy w trakcie wtajemniczania dawnych ludzi w organizację polityczną ziemi, a w szczególności w organizację półkuli południowej. Wiedział, że jest ona jedną kobietą należącą do centralnej rady narodów południowych. I nie zwrócił na nią baczniej szej uwagi niż na innych członków rady...

— X.

W 60 godzin dookoła ziemi.

Leo Saint-Clair nie przeczuwał zupełnie grozących mu niebezpieczeństw: ze strony zbliżającej się Gorgony zamienionej w statek podwodny, i zakochanej dyktatorki Alicji Torzal. oŚwiołki zaledwie wiedział o jej istnieniu. Widział jej obraz filmowy w trakcie wtajemniczania dawnych ludzi w organizację polityczną ziemi, a w szczególności w organizację półkuli południowej. Wiedział, że jest ona jedną kobietą należącą do centralnej rady narodów południowych. I nie zwrócił na nią baczniej szej uwagi niż na innych członków rady...

— X.

W 60 godzin dookoła ziemi.

Leo Saint-Clair nie przeczuwał zupełnie grozących mu niebezpieczeństw: ze strony zbliżającej się Gorgony zamienionej w statek podwodny, i zakochanej dyktatorki Alicji Torzal. oŚwiołki zaledwie wiedział o jej istnieniu. Widział jej obraz filmowy w trakcie wtajemniczania dawnych ludzi w organizację polityczną ziemi, a w szczególności w organizację półkuli południowej. Wiedział, że jest ona jedną kobietą należącą do centralnej rady narodów południowych. I nie zwrócił na nią baczniej szej uwagi niż na innych członków rady...

— X.

W 60 godzin dookoła ziemi.

Leo Saint-Clair nie przeczuwał zupełnie grozących mu niebezpieczeństw: ze strony zbliżającej się Gorgony zamienionej w statek podwodny, i zakochanej dyktatorki Alicji Torzal. oŚwiołki zaledwie wiedział o jej istnieniu. Widział jej obraz filmowy w trakcie wtajemniczania dawnych ludzi w organizację polityczną ziemi, a w szczególności w organizację półkuli południowej. Wiedział, że jest ona jedną kobietą należącą do centralnej rady narodów południowych. I nie zwrócił na nią baczniej szej uwagi niż na innych członków rady...

„Góry białej śmierci”.

Patrole lodowe na morzu.

Wedle ostatnich wiadomości, otrzymanych przez admirałację angielską i departament marynarki w Kanadzie, mo-
żna Arktyczne i północny Atlantyk na-
wiedzić w tym roku niezwykle
gęste góry lodowe.

W celu zwiększenia bezpieczeństwa
żeglugi na tych wodach kraja po Atlan-
tyku północnym, południowym, zachod-
nim i wschodnim, małe parowce zwane
„patrolami lodowymi”.

Dowództwo tych statków spoczywa
w rękach wytrawnych żeglarzy arkty-
cznych. Ich oczy potrafią dostrzec na-
wet ze znacznego oddalenia obecność
gór lodowych, niedoścignionych dla
zwykłego oka. Żeglarze ci nie tylko wi-
dzą, ale

wyczuwają niebezpieczeństwo
przez zmianę temperatury wody. Ich
zdolności w tym kierunku można porów-
nać do czulego powonienia zwierząt.
rozpoznających, co wiatr przynosi.

Jesienią i zimą niebezpieczeństwo
ruchomych gór lodowych jest minimal-
ne zarówno na wodach północnego At-
lantyku jak i w pasie arktycznym, gdyż
pola lodowe nie zmieniają swej linii a
pęknięcie ich i niebezpieczeństwo z ich
stron zjawia się dopiero z wiosną i
trwa niejednokrotnie do początku lata.
Warunki żeglugi na tych wodach, jeśli
chodzi o niebezpieczeństwo gór lodo-
wych, zmieniają się dopiero w końcu
marca lub w początkach kwietnia.
Wcześniej w tym roku wiosna spo-
wodowała, że eskadra przeciwłodowa
wyruszyła na północne wody oceanu
już w końcu lutego.

Patrolujące statki sygnalizowały już
kilkakrotnie wędrowkę „gór białej
śmierci”. Stwierdzono, że strefa nie-
bezpieczna zaczyna się od 40 stopni dłu-
gości zachodniej i na północ od 40 stop-
ni szerokości północnej. Statki, prze-
chodzące przez te niebezpieczna strefę,
zachowują jak największą ostrożność.
dowództwo statku zdawia wartość oficer-
ska w ciągu nocy, a prócz tej ostrożno-
ści, gdy pole widzenia jest małe, poleca,
aby — o ile możliwości — jak najwięcej
uszczelnionych drzwi zamknięto.

W tym roku eskadra przeciwłodo-
wa, patrolować będzie bez przerwy bez
względu na pogodę przez cały kwiecień
i maj a prawdopodobnie nawet do koń-
ca czerwca.

Gdy tylko zostanie stwierdzone, że
pola lodowe pękają i że zaczyna się w-
ędrowka gór lodowych, gnatych przez
nieznane prądy ku południowi, statki pa-
trolujące przechodzą najtrudniejszy bo-
jał okres służby „towarzyszenia” lo-
dowcom w ich wędrowce do cieplej-
szych stref i sygnalizowania przez ra-
dio co kilka godzin o pozycji geografi-
cznej znajdowania się góry. W depe-

szach radiowych, które chwytają wszy-
stkie stacje okoliczne i radiostacje brze-
gowe, statki patrolujące muszą podawać
ze ścisłością co do sekundy stopnia geo-
graficznego miejsca zbliżającego się nie-
bezpieczeństwa.

Dowództwo naczelne flotyli przeciw-
łodowej spoczywa w rękach marynarki
Stanów Zjednoczonych, choć wydatki
na utrzymanie tej pożytecznej służby
morskiej pokrywane są w większości
przez wszystkie wielkie linie okrętowe
w postaci opłat abonamentowych. Oczy-
wiście chodzi tu o te wszystkie linie,
których okręty przepływają wody za-
grożone.

LEPSZE UDERZENIE.

Pokonany: Nareszcie. Od dzieciństwa
marzyłem o monoklu.

—:—

Chorobliwa wrażliwość.

Wpływ pogody i klimatu na organizm ludzki.

Słyszysz się często, że poszczególne
jednostki odznaczają się wielką wrażli-
wością na zmiany pogody. Odczuwają trzę-
sienia ziemi — nawet te, które odbywają
się na znacznej odległości, w przykry spo-
sób reagują nerwowo na wiatr halny, —
przed każdą burzą doznają uczucia we-
wnętrznego niepokoju, graniczącego z ro-
zpaczą. Nie wszyscy ludzie jednak w po-
dobny sposób podlegają wpływom zmian
atmosferycznych. Najnowsze badania do-
wiodły, że podobną wrażliwością odzna-
czają się ludzie o specjalnej konstytucji,
przeważnie ludzie,

cierpiący na choroby chroniczne,
a wrażliwość na pogodę staje się sta-
dłem, dopomagającym do rozpozna-
wania chorób.

Nauka w wielu nowszych dziełach pod-
dała analizie, w jaki sposób ludzie róż-
nych konstytucji reagują na zmianę pór
roku, jakie wpływy wywiera klimat mor-
ski i górski, jakie nastroje wywołują róż-
ne pory dnia, a przede wszystkim zajęła
się stosunkiem pomiędzy zmianą pogody
a zmiennymi pastrojami duchowymi i sta-
nami fizycznymi.

Za „piękną” uważa się w każdej porze
roku taką pogodę, która w ogólnym sta-
nie człowieka, wrażliwego na pogodę,
nie narusza równowagi. Każda zmiana
pogody u podobnej jednostki wywołuje
zachwianie się dobrego samopoczucia,
czego inni ludzie nie odczuwają.

Znane marcowe i kwietniowe podraż-
nienia, depresje jesienne w październiku
i listopadzie, występujące corocznie u nie-
których osób, należą do zjawisk stałych
przy zmianie pór roku. Silniej jeszcze
działają zmiany pogody.

Reumatycy i artretycy
odczuwają silne bóle przed nastąpieniem
opadów. Obniżenie ciśnienia powietrza
wywołuje może zgon u osób chorych na
serce, skutkiem nagłego osłabienia mię-
śnia sercowego; ataki apoplektyczne tra-
fiają się częściej przy obniżeniu ciśnienia
powietrza, niż przy wysokim ciśnieniu.

Ludzie nerwowi okazują bardzo wyra-
źną zależność od pór roku, zwłaszcza roz-
drażnienie i nadwrażliwość pojawia się
u nich na wiosnę, gdy ludzie zdrowi na-
tomiasz wykorzystają potrafią wartość
tej pory roku.

Jest właściwością wszystkich luo-
dzi o zakroju patologicznym, — pisze
doktor Giese, uczonek niemiecki, — oraz
ludzi nerwowych, że odczuwają zale-
żność od wpływów kosmicznych, uwarun-
kowanie własnej woli od nieznanych pier-
wiastków w sposób fatalistyczny, co dla
ludzi o normalnej konstytucji jest rzeczą
zupełnie obcą.

Ludzie, zależni od pogody, odczuwają
także niepokój wewnętrzny, znużenie i
depresję przed burzą i nadeściem wiatru
halnego. Z chwilą, gdy burza się rozpęta-
ła, a wiatr halny przemija,

doznają ulgi.

W równym stopniu przy pomyślnych
warunkach atmosferycznych odczuwają
wzmoczoną chęć i zdolności do pracy, zia-
wisko n edostępnie dla ludzi normalnych.

Na nadchodzącą słotę ludzie nerwo-
wi reagują bólem i uciskiem głowy, nie-
kiedy nawet uczuciem trwogi, rozdraż-
nieniem, prowadzącym do kłótni wości.

Reakcja odzywa się jednak indywidual-
nie, u każdego inaczej, i zawsze ma prze-
bieg jednokowy.

Zdarzyć się może, że wpływy atmo-
sferyczne u jednostek wrażliwych wywo-
łać mogą znużenie umysłowe, zatamowa-
nie myśli, ale skądinąd i specjalnie mo-
menty wzmoczonych funkcji duchowych.

Większe znaczenie od pogody, a zara-
zem i bardziej uogólniony wpływ na lu-
dzi

posiada klimat.

Utrzymuje się mniemanie, że klimat kon-
tynentalny pobudza, a klimat morski u-

spokaja. Wahan'a i brak równowagi, uspo-
sobienia mieszkańców lądu stałego tłum-
maczy się silniejszym wahaniem tempera-
tury na lądzie.

Jest godne uwagi, że siła oraz rozwój
mięśni wiosną wzmagają się nad morzem,
gdy latem natomiast w górach zauważyc

można wpływy podniecające (odurzenie
górskie).

Mieszkańcy lądu stałego silniej reagu-
ją na uspokajające wpływy klimatu mor-
skiego, niż mieszkańcy wybrzeża mor-
skiego na podniecający wpływ klimatu
kontynentalnego.

Rekord angielskiego milionera.

Angielski milioner Glen Kinston (pośrodku) przeleciał na swoim aparacie
z Kapsztadu do Londynu (1370 km.) w przeciągu 7 dni, aby udowodnić mini-
sterstwu lotnictwa, że czas przelotu samolotów pocztowych, wynoszący 12 dni
jest za długi.

Iskra w oku.

Ekspert — meteorolog przed sądem.

W wielu rozprawach sądowych, wy-
bitną rolę odegrali niejednokrotnie eks-
perci meteorologów i to w sprawach
wszelkich rodzajów, począwszy od drob-
nej kradzieży a skończywszy na podpa-
leniach, rabunkach i morderstwie.

Uciekając się do tego rodzaju świ-
dectwa, słynny amerykański mąż stanu
Abraham Lincoln, który w swych mło-
dych latach praktykował jako adwo-
kat, obronił w rozprawie sądowej pew-
nego młodego człowieka.

oskarżonego o zabójstwo.

W wypadku tym główny świadek oskar-
żenia twierdził, że przy świetle księży-
ca widział podsadnego rozmawiającego
z ofiarą zbrodni. Na krótko przed doko-
naniem zabójstwa. Obronca wniósł o po-
wołanie eksperta, mającego dać bliższe
wyjaśnienia odnośnie warunków meteo-
rologicznych w dniu krytycznym. Orze-
czenie biegłego było dla oskarżonego
korzystne: ekspert bowiem stwierdził,
że owego wieczoru księżyc wogóle nie
świecił. Wobec tego, jak i w braku ja-
kichkolwiek innych momentów obciąża-
jących, sąd oskarżonego uwolnił. Wy-
padek ten jest tem charakterystyczny
czymś, że właściwy morderca, trapiący
najwidoczniej wyrzutami sumienia w
kilka miesięcy później oddał się dobro-
woltnie w ręce sprawiedliwości.

Przed paru miesiącami, przed sądem
w Newcastle toczyła się sprawa nieja-
kiego Mack - Keana o odszkodowanie w
wysokości

2.500 funtów szterlingów.

Oto powodowie przechodzącemu w go-
dzinach wieczorowych opodal pewnych
zakładów przemysłowych, iskra z ko-
mina fabrycznego wpadła do oka, po-
wodując w następstwie utratę wzroku.
Pozwany właściciel fabryki, o odszko-
dowanie nie chciał, utrzymując, że
nie ma żadnego dowodu na to, iż owa
fatalna iskra wypadła właśnie z jego
komina”. Przecież — twierdził — po dru-
giej stronie ulicy jest także fabryka z
kominem, sygnującym od czasu do czasu

iskry. Wezwano eksperta-meteorologa
mającego orzec „z której strony danego
wieczoru

dał wiatr”?

Wiatr, jak się okazało, owego wieczoru
dał dla pozwanego niekorzystnie, gdyż
w rezultacie zmuszony był rozstać się
z kwotą 2.500 funtów na rzecz poszko-
danego.

OSTROŻNY.

Gospodyni: — Dostanie pan obiad, je-
żeli mi pan drzewo porobie...
Zebrek: — A co jest na obiad?

Podstuchane.

ŻYCZENIA.

Przyjm moje najserdeczniejsze ży-
czenia. Dzisiaj twój najpiękniejszy
dzień w życiu.

— Jakto, przecież mój ślub dopiero
jutro!

— Właśnie dlatego dzisiaj twój naj-
piękniejszy dzień w życiu.

śli szofer zbłądzi, natychmiast
taksometr i otwiera go dopóki
kiedy już wjechał

na właściwą drogę.
Program radiowy trwa
24 godziny. Każdym aparatem
słuchać 7 stacji bez najmniejszych
szkod. Raz na tydzień na kana-
dowane są „zagadki muzyczne”.

Speaker umyślnie zapowiad-
we nazwy numerów, a potem
czas są specjalne nagrody za
cie właściwej nazwy.

W wielu restauracjach le-
kach dla pań małe pudełeczka
W pudełeczkach, jako zapo-
się

malutkie ołówki do
Na rogatkach wielu miast
skich wywieszone są obrazy
z napisem: „Wyjeżdżasz
Wróć znowu!”

Przed wielkimi kawiarni-
trami amerykańskimi stoją
chłopcy, którzy każde
auto odprowadzają do miejsca
nia. Kiedy po teatrze znów
się na ulice — wręcza się chłop-
manu uprzednio kwit, poczem
wadza

auto przed teat-
Jeśli nieuczynny kierowca
na ulicy samochodem
druje prosto do więzienia. Na-
żadnej rady, gdyż w tym wy-
rowca zawsze jest winien. Tę-
cko — jest bez winy. I słusz-
Na temat prohibicji krow-
kańskie notują multum przes-
sytuacji. Oto jedna z nich.
kania, w którym właśnie do-
wzrostwo zapija zabroniony
nieoczekiwanie wchodzi polic-
witałszy grzecznie gości.
do gospodarza i szepcze mu na
„Pański butlerger nabija pa-
sób beczelnym... Ja mógłbym
ci dużo tańsze alkohole w tych
gatunkach”...

Najmłodszy mini-
Anglii.

Kariera gońca.

Angielski mąż stanu, którego
kilkoma dniami premier brytyjski
Donald zaproponował teke
munikacji, to prawdziwy
man” (człowiek, który sam
władze karierę).

P. Herbert Morrison jest
kiem, którego życiorys czyta się
tastycznie powiesić. Jako dwu-
chłopak po skończeniu szko-
skiej, pracował jako

gonleo
w jednej z firm elektrotechni-
interesował się sprzętem elek-
cznym do tego stopnia, iż po-
czasie został monterem telefo-
Potem zbliżył się do prze-
zetowego. Jako człowiek i
— zreorganizował w jednym z
ków londyńskich dział eksp-
czele którego stanął.

To niejako społeczne stanow-
nało mu popularność.

Rozszerzając swój udział w
blicznym, p. Morrison wysunął
przez gminę South Hackney
na stanowisko radnego

Tu przed Morrisonem
się rozległe drogi dalszych
społecznych.

Wkrótce też został merem
czka Hackney, a następnie w r-
putowanym do Izby Gmin tego

Dalszy awans — to mandat
Rady Hrabstwa Londynu. U-
Morrison staje wkrótce na czele
socialistycznego, jako duchowy
tego stronnictwa.

W ciągu szeregu lat stara się
konać City of London o zaletach
projektu utworzenia wielkiego
siebiorstwa komunikacji miejs-
jącego połączyć tramwaje i auto-
kolejami podziemnymi.

Ostatnio wysuwa projekt
utworzeniu Urzędu Komisji (K-
wnosi ten projekt na obrady Izby
Wreszcie przeprowadza w
we o ruchu ulicznym.

Obecnie zaś wchodzi w skład
netu Mac Donalda, jako naim-
ministrów. P. Morrison liczy lat

ZNA JA.

— Jestem pełen obaw — m-
podczas takiej burzy — wybra-
miasta.

— Przecież tam tyle sklepów,
no wstąpiła do jakiegoś magazynu
przeczeki burze.

— Właśnie tego najbardziej się
wiam.

X:O:X